

Aleksis K – viikonvaihte

## Yhtä juhlaa

Suomessa on kesätapahtumia aika kiitettävästi. Oopperajuhlat, rokkifestarit, tangomarkkinat ja Porin jatsit ovat jo vanhoja ja vakiintuneita, ja hyvin tunnettuja ovat myös eukonkanto, saappaanheitto ja suopotkupallo. Erilaisia mestaruuskisoja järjestetään myös ainakin inttämässä, pottuilussa, sääskentapossa, saunomisessa, niittämisessä ja viikatteen liippaamisessa. Uutuuksiin kuuluu parhaillaan menossa oleva karaoken maailmanennätysyritys, ja monilla pienillä paikkakunnilla vietetään juhlia, joista kukaan ei ole koskaan kuullutkaan.

Silti Suomen kesään mahtuu varmasti vielä montakin uutta juhlaa. On olemassa kokonaisia kuntia, tai ainakin kyliä, joita ei tunneta vielä mistään kissanristiäisistä, vaikka kesävieraita saapuu mökeilleen ja sukulaisten vastuksiksi matkojen takaa. Ellei kunnan puolesta ole järjestetty mitään ohjelmaa, makkarakojuja ja kaljateltoja, isäntäväki joutuu niitä järjestämään itse ja kantamaan kaupasta selkä vääränä tarjottavaa.

Helpoimmin kesätapahtumia voidaan keksiä kehittämällä entisistä kehittyneempiä versioita. Tango ja nuotin vierestä laulaminen kuuluvat suomalaiseseen musiikkiperinteeseen, joten tangomarkkinat ja karaoke ovat hyvin ymmärrettävissä, mutta missä viipyvät örinäfestivaalit, Yrjön ja Örinän Yöt? Kun liikkuu korvat avoimina kaljakuppiloissa tai vaikkapa suomalaisessa luonnossa, huomaa nopeasti, että osanottajista ei olisi puutetta. Tosin onhan meillä juhannus.

Toinen yhtä ilmeinen kesäjuhlan aihe on nurkkiinlorottelu, Pissamarkkinat. Niihin voisivat osallistua sekä miehet että naiset – molemmat omissa sarjoissaan. Komeimman kosken aikaansaaja seppelöitäisiin sitten Piss Suomeksi tai peräti Kus Universumiksi.

Myös liikennetapahtumia tarvitaan lisää sinne sun tänne, ovathan suomalaiset maailman kuuluisinta kilpa-ajokansaa. Jos esimerkiksi Päin Punaista Päivät, Rattijuopporalli ja Kaahauskekkerit järjestettäisiin edes kerran kesässä valvotuissa oloissa jossakin metsäautotiellä, ehkäpä näiden lajien harrastajat saisivat puretuksi uhonsa siellä, eikä yleisillä maanteilla. Jos kokemukset osoittautuvat hyviksi, voidaan elvyttää myös muita suomalaisia perinteitä, kuten eteläpohjalaiset Häjypäivät, Puukkohippa ja Pitkin selkää -festarit, joissa välineinä ei käytettäisi airoja vaan puntareita.

Puntari saattaisi sopia myös heittovälineeksi keihään, saappaan ja kännykän ohella, mutta vielä suomalaisempi laji on Kossunheitto. Jos se järjestetään sopivassa kivikossa, kyseessä on todellinen taitolaji, jossa ei ratkaise enää pelkkä heiton mitta, vaan myös tarkkuus: mestari on se, joka saa heitetyksi lasisen kossupullon kauimmaksi rikkomatta sitä.

Missään ei tietääkseni ole vielä järjestetty myöskään Makkiaisia eli huussintyhjennysjuhlia. Ne loisivat erinomaista yhteishenkeä kylänväen ja vieraiden keskuuteen ja lisäksi niissä yhdistyisivät sekä huvi että hyöty. Makkiaisten yhteyteen voisivat sopia myös nenänkaivuun MM-kisat ja napanöyhtäfestivaalit.



Artikkelin lähde Kaleva